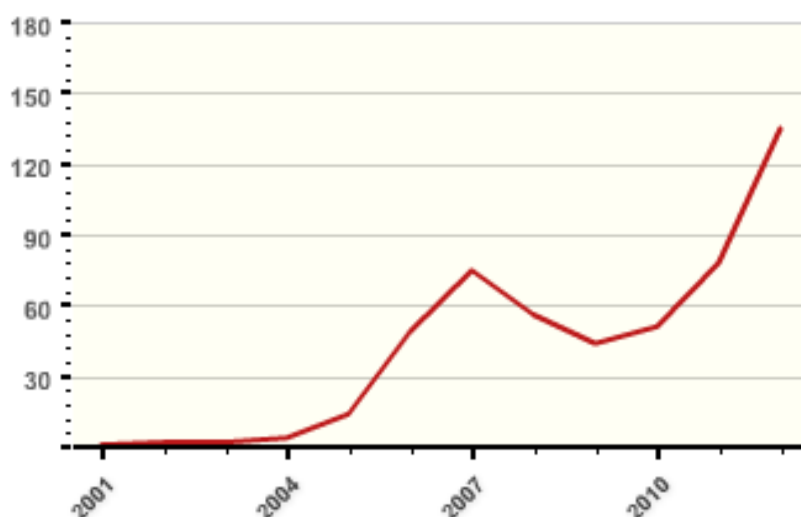

حملات انتحاری یک پدیده جدید نبوده و منشأ دینی ندارند (قسمت اول)

حملات انتحاری امروز در افغانستان، پاکستان و عراق تقریباً به رویدادهای روزمره تبدیل شده اند. این حملات بیش از سی و شش (۳۶) کشور جهان به شمول افغانستان، پاکستان، عراق، سوریه، الجزایر، چین، کراسیا، مصر، هند، اندونزی، اسرائیل، لبنان، مراکش، روسیه، عربستان سعودی، سریلانکا، ایران، هسپانیا، تونس، ترکیه، انگلستان، ایالات متحده، نایجیریا، سومالی و یمن را بصورت مستقیم، و بعد از واقعه ۱۱ سپتمبر تقریباً تمام کشورهای جهان را بصورت غیر مستقیم متأثر ساخته اند.

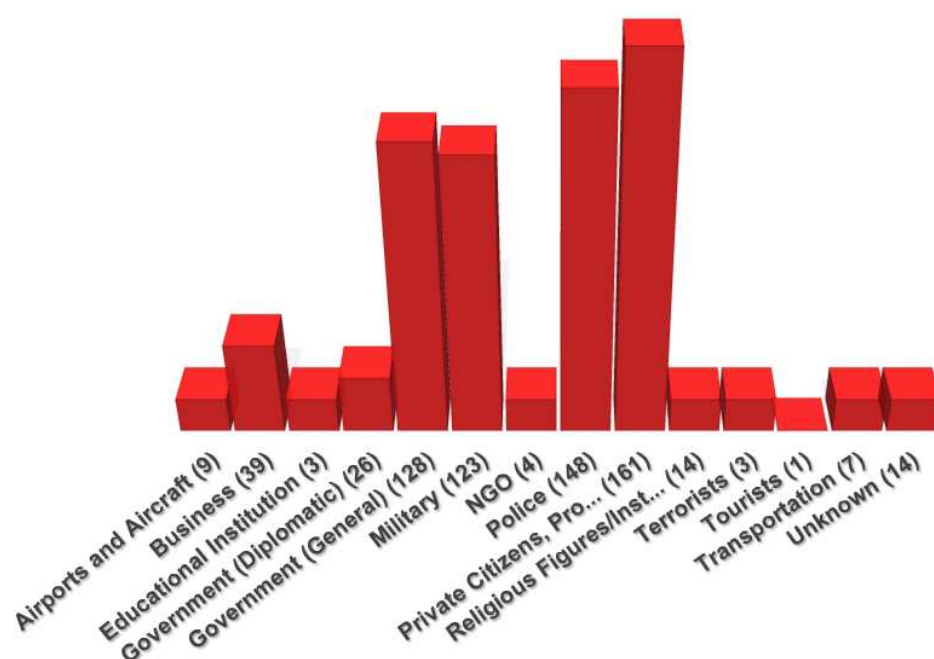
گراف حملات انتحاری در افغانستان (منبع: گلوبل تروریزم داتابیز)

به اساس احصائیه حاصله از داتابیز جهانی تروریزم در پوهنتون مریلند ایالات متحده، تنها بین سالهای ۲۰۰۱ و ۲۰۱۲ جمعاً ۲۲۸۶ **حمله انتحاری** در جهان صورت گرفته که از آن جمله ۵۱۲ حمله انتحاری در افغانستان بوده است. **(توجه** کنید که این رقم تنها مربوط به حملات انتحاری میشود، و تنها در افغانستان بیش از ۳۲۱۱ کشته و ۵۴۳۷ زخمی تأیید شده را بجا گذاشته است. تعداد تمام حملات در افغانستان (بشمول حملات انتحاری) درین مدت اضافه از (۴۶۷۴) واقعه بوده است، که شامل واقعات ترور، حملات مسلحانه، انفجار بمب، آدم ربائی، گروگان گیری، حمله بر اماکن و غیره میباشد^۱).

^۱. The Global Terrorism Database (GTD)

از جمله این حملات انتحاری ۸۲ حمله در کابل، ۷۳ حمله در قندهار، ۲۹ حمله در خوست، ۱۱ حمله در گردیز، ۱۰ حمله در جلال آباد، ۸ حمله در هرات، ۷ حمله در بگرام، ۷ حمله در اسعدآباد کنر، و ۵ حمله در فراه صورت گرفته است.

تا جائیکه به اهداف این حملات مربوط میشود بیشترین این حملات یعنی در درجه اول (۱۶۱) حمله بر شهروندان ملکی صورت گرفته اند. بعد از آن به ترتیب ۱۴۸ حمله بر پولیس، ۱۲۸ حمله بر تأسیسات عمومی دولتی، ۱۲۳ حمله بر اردوی ملی، ۳۹ حمله بر مراکز تجاری، ۹ حمله بر میدان های هوایی یا هواپیما ها، و ۱۴ حمله بر شخصیت ها و یا تأسیسات مذهبی صورت گرفت است.

گراف اهداف حملات انتحاری در افغانستان

برخلاف آنچه بعد از حملات ۱۱ سپتمبر شایع شده است، حملات انتحاری یا تروریسم انتحاری نه یک پدیده جدید است و نه هم ریشه به اصطلاح در تعصبات دینی دارد. به همین گونه منحصر دانستن آن به دین مقدس اسلام، یا اوضاع افغانستان و شرق میانه هم اشتباه است. عاملان و سازمان دهندگان بمب گذاری های انتحاری فراتر از همه سنت های دینی و فرهنگی عمل نموده اند.

تعریف حملات انتحاری

قبل از آنکه به تاریخچه و تفصیل حملات انتحاری بپردازیم، بهتر است تعریفی از آن داشته و نوع حملات مورد بحث ما را روشن سازیم. مقصد از حملات انتحاری، حملاتیست که به کشته شدن عمدی حمله آور آن می انجامد. این نوع انتحار یا خودکشی به قصد کشتن دیگران و رساندن بیشترین صدمه بر هدف صورت میگیرد، و انتحار کننده میداند که خودش نیز در جریان حمله بصورت قطعی یا احتمال زیاد کشته خواهد شد.

حملات انتحاری را میتوان به دو دسته عمومی حملات انتحاری با هدف و حملات انتحاری بی هدف تقسیم کرد. نوع با هدف به قصد آسیب زدن به فرد یا افراد معین به انجام میرسد و ممکن است افراد دیگر حاضر در محل نیز کشته یا

مجروح شوند. نوع بی هدف برای نا امن ساختن فضای اجتماعی و سیاسی مورد نظر و برانگیختن ترس و وحشت عمومی طراحی می‌شود. 2

در حملات انتحاری اشخاص کننده بشکل یک سیستم پیچیده هدایت کننده اسلحه عمل میکنند. آنها قسماً نقش انسان و قسماً نقش اسلحه را بازی میکنند و میتوان گفت که به عوض حمله کنندگان انتحاری، بخشی از حملات انتحاری را تشکیل میدهند. آنها چه واسکت منفجره بپوشند و یا راننده موتو مملو از مواد منفجره باشند، حیثیت بمب های مغلفی را دارند که میتوانند خود را به هدف رسانده و در لحظات حساسی که احتمال تخریب بیشتر باشد، منفجر شوند.

قابل یادآوریست که در استعمال اصطلاح انتحار و خودکش باید محتاط باشیم. چون درین اواخر بسیاری از کسانی که در حملات انتحاری دخیل اند، بنا بر گزارشات مختلف خود قربانی حمله میباشند. راپور های متعدد حاکیست که افرادی از اقلشار خدشه پذیر جامعه مثل اطفال، معتادین مواد مخدره، و بیماران مصاب به امراض روانی و عقلی بدون میل و خواست خود شان به حملات انتحاری مجبور شده اند.

تاریخچه حملات انتحاری

راجع به منشاء حملات انتحاری بحث های زیادی صورت گرفته است. حملات انتحاری یک پدیده جدید نیست. گروه های مربوط به همه ادیان (یهودان، مسیحیان، مسلمانان، بودایی ها) حتی آنهایی که به خداوند (ج) عقیده ندارند، از قرنهای بدینسوازمین روش استفاده کرده اند.

اولین واقعه ثبت شده یک حمله انتحاری از سامسون، یکی از چهره های کتاب مقدس (انجیل) میباشد که با توانمندی خود یک معبد را منهدم ساخته و با خود تعداد زیادی از فلسطینی ها را کشت. درینجا بصورت بسیار مختصر به چند واقعه تاریخی دیگر اشاره میکنیم:

حملات جنگ طلبان یهودی و کشتن رهبران امپراتوری روم و طرفداران شان: حدود دو هزار سال قبل از امروز در قرن اول میلادی دو فرقه یهودی به نام های زیلوت ها و سکری ها (Zealots و Sicarii) معروف به «مردان خنجر دار» در اعتراض به اشغالگران روم در یهودیه، با خنجر های کوتاه شان دست به حملات ترور زدند. این حمله آوران قبل از آنکه دست به حمله بزنند، آگاهی کامل داشتند که قربانیان شان توسط نگهبانان حفاظت شده و خودشان قبل از آنکه فرار نمایند، کشته خواهند شد.

کشتن رهبران مخالف سیاسی و مذهبی توسط اسماعیلیان شیعه: بعد از آن اسماعیلیان نزاری، شاخه از مسلمانان شیعه، در دوران جنگهای صلیبی قرن دوازدهم با استفاده از همین تاکتیک های «مردان خنجر دار» دست به حملات انتحاری زدند. آنها توسط مخالفان شان بنام حشیشیه یا حشاشین نامیده شدند، که سپس این نام در زبانهای اروپایی به گونه های مختلف به کلمه اساسین Assassin مبدل شد که سرچشمه کلمه قاتل یا ترورست شناخته می شود. ترور یا Assassination به کشتن اشخاص مشهور یا شخصیت های سیاسی توسط حمله ناگهانی گفته میشود. ترور ممکن است انگیزه مذهبی، ایدئولوژیک، سیاسی یا نظامی داشته باشد. این عمل ممکن است برای سود مالی، انتقام یا تلافی شکایت، تمایل برای به دست آوردن شهرت، و یا هم به دلیل نظامی و یا دستور به انجام قتل توسط سرویس های امنیتی و استخباراتی انجام گیرد.³

نشنلست ها جنگجویان آزادی خواه: در اواسط قرن ۱۸، گروه های دیگری در هند، اندونزی و فیلیپین حملات خودکش را در برابر استعمار انجام دادند.

مخالفین سیاسی رژیم تزاری در روسیه: در پایان قرن ۱۹، مخالفین سیاسی روسیه اعضا و مدافعان رژیم تزاری را با مواد منفجره مورد حمله قرار داده خود و قربانیان خود را کشتند. در یکی از این حملات انتحاری در ماه مارچ (۱۸۸۱) الکساندر دوم امپراتور روسیه (اپریل ۱۸۱۸ تا مارچ ۱۸۸۱) کشته شد. درین حمله یکتا از حمله آوران بمب کوچکی را بر کاروان تزار الکساندر دوم در خارج از قصر زمستانی اش در سنت پترزبورگ پرتاب نمود. اما تزار از کالسکه ضد مرمی ای که توسط ناپلیون سوم به او تحفه داده

². ویکیپدیا، دانشنامه آزاد

³. ویکی پیدیای انگلیسی

شده بود، زنده ماند. به تعقیب آن مرد جوانی مربوط به گروه چپ «آرمان مردم» بطرف هدف شتافته و با پرتاب بمب دستی دیگر در زیر پای تزار خود و امپراتور ۶۲ ساله را از بین برد⁴.

حمله بر کاروانتزار الکساندر دوم

رسم حمله بر تزار الکساندر دوم

4. Action on Armed Violence (AOAV) تاریخچه مختصر بمب های انتحاری، ۲۳ اگست ۲۰۱۳ توسط هنری داد.

حملات پیلوت های کامیکازۀ جاپان: حملات انتحاری مدرن در جهان غرب هنگامی جلب توجه کرد که جاپانی ها در دوران جنگ جهانی دوم از خلبانان فدائی کامیکازه Kamikaze به عنوان یک سلاح استفاده کردند.

پیلوتهای کامیکاز هجاپاندر قبل از انجام عملیات انتحاری در جنگ و جهانی

کامیکازه در لسان جاپانی به معنی «باد الهی» است. این اصطلاح نخست زمانی رواج پیدا کرد که مغل ها دو بار در سال های ۱۲۷۴ و ۱۲۸۱ به جزیره های جنوب غربی جاپان حمله کردند، که توفان شدیدی در گرفت و باعث شکست آنان در هر دو تهاجم شد. بعدها هنگام جنگ جهانی دوم کامیکازه به حمله های انتحاری خلبانان قوای هوایی جاپان نیز گفته شد. با پیشرفت کشتی های جنگی قوای بحری ایالات متحده آمریکا بطرف جاپان، چون قوای بحری جاپان که توان مقابله با هواپیماهای جدیدتر آمریکایی را نداشت، تصمیم گرفت که مواد منفجره را در جنگنده های هوایی خود جابجا نموده و

برای انهدام کشتی های جنگی هواپیما بر آمریکایی به عرشه آن کشتی ها بزنند. تنها در ماه می سال ۱۹۴۳، چهل و سه حمله کامیکازه اتفاق افتاد.^۵

انفجار یک طیاره کامیکازی جاپان بعد از اصابت به عرشه کشتی جنگی هواپیما بر آمریکایی در ۲۵ نومبر سال ۱۹۴۴

^۵. تروریسم انتحاری: توجیه غیر منطقی. مجله بینش استراتژیک، جلد III، شماره ۸ (آگست ۲۰۰۴). به قلم جولیان مدسن

حملات انتحاری بعد از اشغال لبنان توسط اسرائیل: بعد از آن با تغییر ثبات سیاسی، شرق میانه شاهد احیای عملیات شهادت شد. گفته میشود که حزب الله در عقب حملات شدید و ویرانگر ماه اکتبر سال ۱۹۸۳ علیه نیروهای آمریکا و فرانسه در لبنان بوده است که منجر به کشته شدن بیش از ۳۰۰ نفر شده بود.

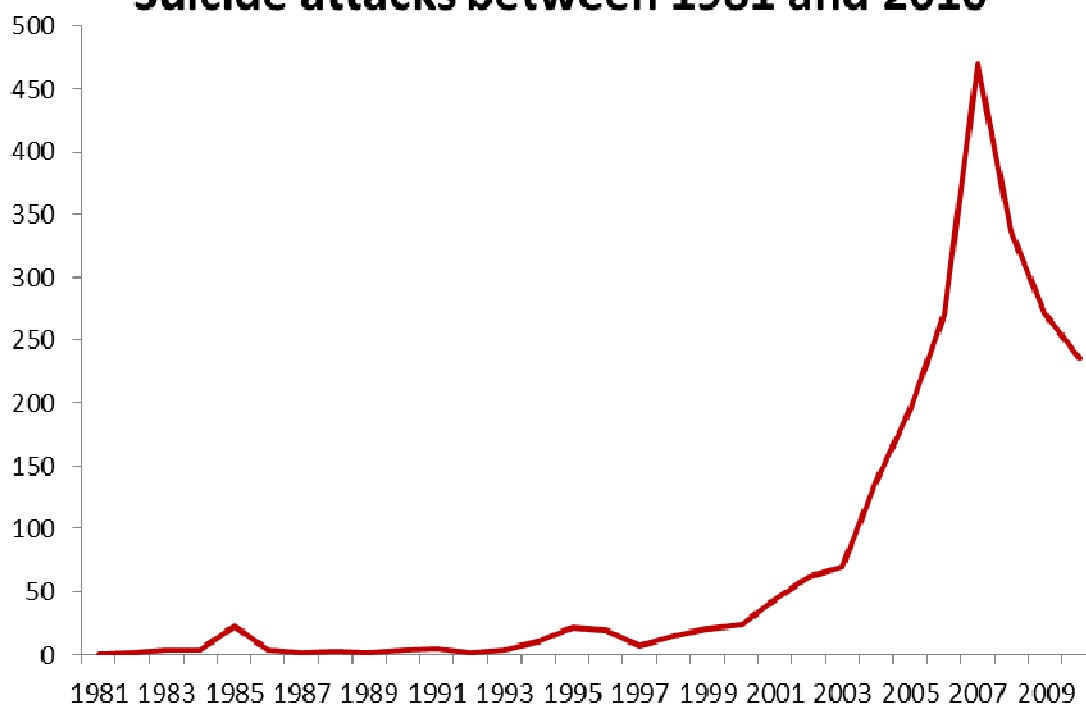
حملات انتحاری بیرهای تامیل: بنظر میرسد که بیرهای آزادی بخش تامیل (بیرهای تامیل) The Liberation Tigers of Tamil Eelam در سریلانکا تاکتیک های حزب الله را با خشونت بیشتر تقلید نموده باشند. نیویارک تایمز گزارش داده است که تا سال ۲۰۰۲ بیرهای آزادی بخش تامیل بیش از هر کس دیگری در جهان، از جمله حماس، بمب گذار انتحاری فرستاده است. بیش از ۲۲۰ بمب انتحاری به این سازمان نسبت داده شده است.⁶

بیرهای تامیل حملات خود را در درجه اول علیه بالا رتبه ترین پرسونل نظامی و سیاسی سریلانکا و هند رهنمائی کرده است، و تنها سازمانی است که به کشتن دو تن از سران دولت یعنی راجیو گاندی، صدراعظم سابق هند در سال ۱۹۹۱، و پریدینیسایا Prendesa رئیس جمهور سریلانکا در سال ۱۹۹۳ موفق شده است.

در سالهای بعد جهان شاهد حملات انتحاری بیشتری توسط جنگجویان فلسطینی، سازمان القاعده، عراقی ها، و بلاخره طالبان در افغانستان و پاکستان بود.

بزرگترین حمله انتحاری در ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ بر مرکز تجارتی نیویارک و وزارت دفاع امریکا (پنتاگون) رخ داد که حدود سه هزار (۳۰۰۰) نفر کشته بجای گذاشت.

Suicide attacks between 1981 and 2010

گراف حملات انتحاری بین سالهای ۱۹۸۱ و ۲۰۱۰
(منبع: پروژه امنیت و تروریزم پوهنتون شیکاگو)

⁶. شماره ۸ اپریل سال ۲۰۰۲ نیویارک تایمز

اطفال در مقابل اثرات روانی بمب گذاری های انتحاری از همه بیشتر آسیب پذیر هستند

(ادامه دارد)